



Bild: Sara P Borgström

Flickan, mamman och demonerna

En filmhandledning från Svenska Filminstitutet

Rek för åk 4-6, åk 7-9

[Flickan, mamman och demonerna](#) är en film med starka uttryck av både skräck, sorg och humor. En liten familj i kris, där den vuxne blir ett barn och barnet får agera förälder, skildras på ett modigt och färgstarkt sätt. Detta är en berättelse om det allra svåraste, men också om en flicka som är stark som Pippi Långstrump fast på insidan.

Handling

Ti bor med sin mamma Siri och mammans kille på Åland, mitt ute i havet, och där firar de tillsammans med moster Tamara Tis sjuårsdag. Strax därefter, när Tamara har åkt, bryter ett stort gräl ut mellan Siri och sambon, och Siri plockar raskt ihop Ti och alla deras saker och lämnar ön. Den lilla familjen, mor och dotter, flyttar in i en lägenhet i Stockholm, och Siri vägrar berätta för någon vart de tagit vägen – inte ens moster Tamara får veta någonting. Siri går in i en psykos och inbillar sig att hela världen är ute efter henne. Hon gör irrationella saker och pratar konstigt. Hon tappar förmågan att hålla reda på vad som sker i verkligheten runt omkring henne, och vardagliga bestyr som att laga middag, duscha eller komma ihåg att Ti ska börja skolan blir henne övermäktiga.

Lyckligtvis är Ti ett starkt och ytterst kompetent barn, som själv tar ansvar för sin skolsituation och ser till att ordna mat när mamma inte klarar av att göra det. Till tröst och stöd har Ti sina rättor, och trots att iPaden hon fått i present av Tamara inte har någon internetuppkoppling så för hon ständiga fantasisamtal med mostern genom den.

Men mamma blir allt sjukare, hon ser demoner överallt som ingen annan kan se; hon pratar med dem och leker med dem och skräms av dem. Hon försöker skydda både sig själv och Ti från dem, men hon är maktlös i kampen. Demonerna tittar fram överallt – på stan, i köks-skåpet, bland all bråte hon samlat i lägenheten. Till slut dyker de även upp när hon ska försöka prata med andra människor, som till exempel hennes goda vän skådespelerskan som hon ska intervjua, eller Tis lärare. Demonerna vill bestämma över henne, de dikterar vad hon ska säga och göra och intalar henne att världen vore en bättre plats utan både henne och Ti.

Under tiden gör Tamara allt för att försöka hitta Ti och sin syster – hon kontaktar polis och socialtjänst, och hackar sig till slut till och med in på polisens övervakningsnät av anonyma mobiler för att försöka spåra Ti och Siri. Efter att Tis lärare har försökt göra ett hembesök för att prata med Siri, förstår hon att situationen är allvarlig och gör en anmälan. Till slut blir Ti funnen och Siri får hjälp att behandla sin sjukdom. Ti återförenas med moster Tamara, som hjälper henne att bränna upp demonerna och skicka ut dem i rymden.

De följande förslagen på övningar är genomgående uppdelade i åldrarna 10-13 respektive 13-16. Vissa av uppgifterna är även lämpliga för yngre åldrar.

Bild: Sebastian Danneborn



Skräckfilm och superhjältar

Inom de flesta konstarter pratar vi om genrer, det vill säga olika typer av berättelser eller uttryck inom den aktuella konstformen. När vi pratar om film pratar vi ofta om exempelvis drama, komedi, romantik, eller thriller. *Flickan, mamman och demonernas regissör*; Suzanne Osten, har själv betecknat sin film som en sorts familjethriller. Osten har gjort flera filmer, men är kanske mest känd som banbrytande teaterregissör. Hon har framförallt gjort teater för barn och unga, ofta med svåra ämnen som skilsmässa, psykisk sjukdom och ondska som grundkonflikt. I *Flickan, mamman och demonerna* används flera estetiska uttryck som härstammar från teatern och scenkonsten, såsom maskerna som symboliserar demonerna som dessa också bär vid olika tillfällen, liksom en överdriven teatral sminkning. Även regin av skådespelarna och valet av bildutsnitt påminner mycket om teaterns sceniska formspråk; vi får se mycket fysiska skeenden och bilden går sällan väldigt nära karaktärernas ansikten. Istället visas tydligt med kropp och röst, ofta i helbild, vad det är som händer och hur de känner sig.

Fantasin skildras dock med typiskt filmiska grepp, och i *Flickan, mamman och demonerna* är fantasin både viktig och ständigt återkommande. Siris vanföreställningar och hallucinationer är en sorts fantasier, Tis fantasisamtal med Tamara liksom drömmarna hon har om sin pappa, om hästen och sin mamma på en äng, är en annan sorts fantasier som inte skrämmar utan tröstar och ger styrka. De fantasier demonernas sminkning och verbala/auditiva uttryck associeras till kan kopplas till skräckfilmsgenren.

Ti är på många sätt okuvlig; hon står upp för sig själv i skolan och går till handgripligheter om hon måste för att värna sin person. Hon försvarar också mamman när andra baktalar henne, trots att hon hemma kan ifrågasätta mammans tankemönster och beteende. Hon blir också rasande på henne eftersom hon låter demonerna ta över och begränsa även Tis frihet. Ti tar också självmant på sig ansvaret att ta hand om både sig själv och sin mamma, vilket ger henne en sorts hjälteroll.

Förslag på övningar 10-13 år:

- Prata om det här med genrer/typer av filmer, böcker och tv-serier. Vilka sorters berättelser kan ni komma på inom de olika konstarterna? Hur många har sett skräckfilm? Har de filmerna varit otäckare eller lagom läskiga på ett spännande sätt? Kan *Flickan, mamman och demonerna* ses som en skräckfilm för barn med lyckligt slut?
- Var det något som var extra läskigt i filmen? Vad? Hjälpte det att veta att historien skulle sluta lyckligt, som Ti berättar för oss redan i början av filmen?
- Prata om läskiga saker i verkligheten, sådant som kanske står i tidningen och är på nyheterna. Vad tycker ni är det otäckaste att få veta? Skulle ni ibland önska att ni slapp få information om hemska och sorgliga saker? Vad tänker ni på för att bli mindre rädda? Är det otäckare med verkliga katastrofer och hotfulla händelser än med läskiga berättelser?
- Vad drömmer och fantiserar Ti om? Hur är de scenerna filmade? Skiljer de sig åt från andra scener och på vilka sätt? Hur förstår vi att mammans demoner inte finns ”på riktigt”, utan att det bara är hon som kan se dem?
- Diskutera superhjältar. Vilka sådana känner ni till? Vad gör olika superhjältar? Vad har de för speciella egenskaper som gör dem just till superhjältar? Vad kämpar de olika superhjältarna för och vilka kämpar de mot?



Bild: Sebastian Danneborn

- Kan vi se Ti som en superhjärte? Har hon några speciella eller (nästan) magiska egenskaper eller krafter? Vilka då? Vad klarar hon av som ni tror att ni själva skulle ha svårt att klara av? Vad tror ni att hennes kamportsintresse representerar i filmen?

- Samarbeta i små grupper eller två och två och ta reda på så mycket som möjligt om en superhjärte från filmer, serier eller böcker. Gör ett collage med bilder och faktarutor om er superhjärte och presentera muntligt för klassen.

- Kan vanliga människor vara superhjältar, till exempel när de räddar någon från att drunkna eller vågar stå upp för någon annan som har det svårt? Skriv individuellt om en situation där en vanlig person har agerat hjälte eller hjälpare i ditt eget liv. Vad var det du behövde hjälp med? Hur hjälpte personen dig?

Förslag på övningar 13-16 är:

- Prata i helklass om genrebegreppet och jämför mellan filmer, böcker och tv-serier. Vilka sorters berättelser kan ni komma på inom de olika konstarterna? Hur ser vi att något tillhör en viss genre – vilka gemensamma drag har olika berättelser inom samma genre? Finns det berättelser som ingår i flera genrer? Vad är en undergenre?

- Fundera över olika dokumentärfilmer ni har sett och även över starka dramatiserade filmer. Vilken form berör er mest känslomässigt? Kan vi ”lära oss” något även genom att se fiktionsfilm och läsa fiktiva romaner? Har upplevelsen av att dela en påhittad figurs liv och värld ett värde i sig? Vilka konstnärliga grepp i filmen (musik, ljus, bildkomposition, klippning o s v) berörde er särskilt, och på vilket sätt?

- Prata om olika konstformer, och särskilt om (spel)film och teater. Båda dessa konstformer bygger (oftast) på en berättelse om människan i grunden; våra mänskliga rädslor, glädjämnen och tillkortakommanden, samt våra mellanmänskliga konflikter. Finns det någonting som inte går att skildra på film, tror ni? Hur många har varit på teater och sett scenkonst live? Är det någon skillnad på upplevelsen av att se en teaterpjäs och en film, och i så fall vilken/vilka?

- Dela in klassen i grupper där hälften forskar i teater och hälften i film. Varje grupp väljer en infallsvinkel för vad de ska ta reda på; teaterns/filmens historia, teaterns/filmens yrkesroller och

arbetsprocess, teaterns/filmens formspråk och viktiga uttrycksmedel och så vidare. Hämta information från böcker, dokumentärer och medier. Se till att det finns en grupp för film och en grupp för teater för varje

infallsvinkel så att ni kan jämföra sen. Sammanställ det ni kommer fram till inom varje grupp och presentera muntligt för klassen. Diskutera sedan vilka likheter och skillnader ni har upptäckt i de båda konstformerna och vad de kan bero på.

Psykisk sjukdom

Maskrosbarn är ”barn som har det svårt hemma men som klarar sig ändå, ungefär som en maskros kan växa upp genom asfalten” (Wikipedias definition). I Sverige finns en ideell organisation som heter just Maskrosbarn, och som arbetar med att stötta och sprida kunskap om barn och unga som lever med psykiskt sjuka och/eller missbrukande föräldrar. Organisationen håller även föreläsningar och utbildningar om hur en som vuxen kan förstå, hantera och stötta barn och unga som befinner sig i en utsatt situation. Suzanne Osten har haft kontakt med bland andra denna organisation under sitt arbete med filmen. Hon har även hämtat information från Schizofreniförbundet och arbetat mycket med referensgrupper bestående av barnpublik. Enligt Maskrosbarn lever ett par hundra tusen barn i Sverige i hem där de far fysiskt och/eller psykiskt illa på grund av föräldrars sjukdom och missbruk. Detta innebär att nästan varje barn eller tonåring i sin bekantskapskrets har någon som är drabbad av en sådan familjesituation.

För många barn som växer upp med den här problematiken innebär vardagen att de får ta ett mycket större ansvar för sin tillvaro än barn vars föräldrar fungerar i sin föräldraroll. Barnet och den vuxne får, vilket gestaltas tydligt i filmen, ombytta roller, och barnet får ta hand om föräldern istället. Den vuxna som ska ge beskydd och trygghet är inte ett stöd att räkna med. Barnet känner en stark lojalitet med föräldern och kan därför ha svårt att berätta för någon annan om vad som pågår hemma, av rädsla för att skiljas från föräldern eller att göra saker och ting värre genom att lämna ut sin mamma eller pappas dåliga sidor. Det är också viktigt att komma ihåg att en sjuk eller missbrukande förälder inte bara är sjuk, utan även människa – och naturligtvis en älskad förälder, trots att hen inte alltid klarar av att bete sig som vi vill att en sådan ska. Kärleken mellan Ti och hennes mamma är heller inte att ta miste på, vilket tydligt gestaltas i filmen. Suzanne Osten själv poängterar att hennes mamma var schizofren, men också filmkritiker.



Bild: Sebastian Danneborn

Tvärtemot vad många tror är det inte alla människor som lider av psykisk ohälsa eller missbruk som inte fungerar i samhället. Många dysfunktionella vuxna kan leva ett utåt sett välfungerande liv med till exempel yrkesarbete, vilket gör att graden av svårigheter deras barn lever med inte alltid upptäcks, eller uppfattas som tillräckligt skadliga. Vi lever också i en starkt individualistisk kultur, vilket innebär att vi inte gärna ”lägger oss i” andras angelägenheter. Omvärlden kan ofta ana att något inte står rätt till, men blunda för det eller låta bli att agera, ofta med motiveringen att ”var och en ska sköta sitt”. Barnets ofta okuvliga lojalitet med föräldern kan också utgöra ett hinder för att upptäcka hur illa det kanske är ställt i hemmet. Vår medmänskliga ansvarskänsla borde ställa högre krav på att bry oss om varandra och inte vara rädda för att fråga vidare och försöka ta reda på hur någon egentligen mår och har det. Vi skulle alla må bra av att hjälpa, utan att döma.

I bästa fall, som i filmen, finns det andra vuxna nära barnet som kan ta hand om och stötta när det behövs.

Förslag på övningar 10-13 år:

- Prata om hur Tis mamma är. Vad gör hon som är roligt? När är hon snäll mot Ti? Vad är hon bra på och vad är hon mindre bra på – att prata, leka, trösta, laga mat, läsa läxor? Hur ska en bra mamma vara?
- Hur tycker ni att Ti är? Är hon snäll, tuff, stark, glad?
- Prata i helklass om vilka olika problem ni tror att en kan ha hemma. Här är det viktigt att du som lärare är mycket lyhörd för vilka elever som eventuellt känner sig obekväma eller illa berörda, och inte pushar någon att prata. Att lyssna på andras förslag om hur en kan göra för att be om hjälp är kanske det viktigaste, just då, för de barnen.
- Finns det saker en kan bli utsatt för som en alltid borde berätta för någon annan? Vem kan en berätta för i så fall? Vet ni vart ni ska vända er om ni behöver prata med någon vuxen? Kan det vara lättare att prata med en anonym person, till exempel via en hjälptelefon eller stödchatt, istället för en lärare eller annan vuxen som ni känner? Kan en prata med sina kompisar?

- Prata om hur Ti reagerar i filmen. Varför försöker hon skydda mamman, samtidigt som hon hemma gör uppror mot henne och vägrar gå med på att demonerna och vanföreställningarna är verkliga? Vad tror ni att hon tänker och känner innerst inne när klasskompisarna retar henne och säger att hon luktar kiss?

- Tänker ni själva på när ni retar någon eller ”skämtar taskigt” med varandra att personen själv kanske inte kan hjälpa hur hen ser ut och beter sig? Har vi alla ansvar att låta bli att retas och hacka på varandra, och istället förstå att varje människa har det svårt då och då? Hitta på situationer där någon blir retad och kom med olika förslag om hur just du kunde hjälpa till om du var där. Prova att dramatisera situationerna i små grupper.

- Diskutera hur ni tror att mamma Siri känner sig när hon inte klarar av att vara den goda mor hon vill vara. Förstår hon själv att hon är sjuk? Tror ni att hon är rädd för demonerna? Hur märktes det i så fall? Vad menar hon med att de hjälper henne att få saker gjorda? Vad vill de att hon ska göra och på vilka sätt säger hon emot dem?

- Jobba i par eller smågrupper och skriv ett brev från Ti till moster Tamara, och hitta sedan på en historia om vad Tamara skulle gjort om hon fått det brevet tidigare. Gör en egen berättelse av det med ett eget slut. Om ni vill kan ni tillverka pappersdockor liknande dem som finns i filmens slut, och göra en liten animation av er berättelse som ni filmar.

- Gör varsin egen historia om en hemlighet som avslöjas och vad som händer sen. Det behöver inte vara en ”tung” hemlighet som den Ti bär på, eller en hemlighet som handlar om dig själv; det kan vara helt påhittat. Skriv och rita! Övningen kan göras i form av en seriestripp.

- Arbeta i mindre grupper och hitta på en scen med tre-fyra personer om en hemlighet som avslöjas. Är det en hemlighet som är bra att den blir avslöjad, eller är det en hemlighet som borde ha bevarats? Vem får reda på hemligheten och vad händer då? Gör en minipjäsa som ni spelar upp för klassen, alternativt en kortfilm om ni kan filma med mobil/iPad/kamera.

Förslag på övningar 13-16 år:

- Arbeta i mindre grupper med att ta reda på mer om olika psykiska sjukdomar och missbruk. Vad är till exempel depression, bipolär sjukdom och schizofreni/annan psykos? Vilka typer av missbrukssjukdom finns det – kan en till exempel missbruka annat än alkohol och droger? Vad i så fall? Hur vanligt är det med psykisk sjukdom och missbruk? Vad finns det för behandlingar för sådana sjukdomar, och vad finns det för stödorganisationer dit drabbade och anhöriga kan vända sig för att få hjälp? Vilka kända människor, konstnärer och andra, nutida och historiska, har lidit av olika typer av psykiska sjukdomar?

- Läs intervjun med Suzanne Osten på: <https://modernpsykologi.se/2016/05/26/pa-lek-och-pa-allvar/> Diskutera sedan vem som har ansvaret för utsatta barn och unga. Är det skolan, socialtjänsten eller andra vuxna? Är det vi allihop, vuxna såväl som vänner och bekanta, fast på olika sätt? Vem har ansvaret för att människor som är sjuka, som Tis mamma, får rätt hjälp att må bättre? Vad är ”samhället” egentligen – vilka människor och organisatoriska kroppar består det av? Vilka strukturer i samhället upplever ni att ni har möjlighet att påverka, och hur kan det göras?

- Diskutera vilka vuxna som finns runt Ti förutom mamman. Vad gör de och vad gör de inte åt Tis situation? Varför väljer de att hålla sig utanför eller att agera? Vad skulle ni själva ha gjort om ni var Tis moster, granne, lärare eller tjejen i kassan på 7Eleven?

- Diskutera i mindre grupper hur ni själva kan stötta någon som ni vet eller misstänker har det svårt, till exempel en kompis som inte mår bra eller verkar ha det jobbigt hemma. Finns det något en kan göra som kamrat och medmänniska? Hur skulle ni själva vilja att andra stöttade er om ni mådde dåligt och själva drabbades eller levde i en familj med problem? Skriv ned vad ni kommer fram till och referera er diskussion för de andra grupperna.

- Skriv en egen kort uppsats med utgångspunkt i en del av eller hela filmen. Välj en person (Ti, Siri eller moster Tamara) vars perspektiv du intar och skriv i jag-form. Hur tänker och känner din person kring det som händer? Försök att hitta en ”röst” – ett språk – för personen som stämmer med bilden du fick av henne i filmen.

Bryta tabun: att tala om och skildra det som är svårt

Flickan, mamman och demonerna var redan innan sin biopremiär om-diskuterad, då Statens Medieråd satt en åldersgräns på 15 år – ett beslut som sedan överklagades i flera instanser, trots att filmens berättelse skildrats för yngre publik både på scen och i bokform, innan åldersgränsen slutligen sattes till 11 år, 7 år i vuxet sällskap.

Idag tycks det närmast nog råda konsensus bland vuxna om att barn ska skyddas eftersom de är sårbara. Ofta motiverar vuxenvärlden detta med att barnen ska få ha en lycklig och trygg barndom, fri från rädsla och oro – tids nog kommer de att bli vuxna och inte längre kunna skyddas från den hårda verkligheten. Problemet med detta resonemang är att barn precis som alla människor upplever rädsla och oro ändå, vare sig de vuxna vill eller inte. Om vuxna ”lägger locket på” har barnen små möjligheter att lära sig handskas med det som är svårt och skrämmande i livet. För de flera hundra tusen barn som faktiskt inte har en lycklig och trygg verklighet ens hemma, blir det naturligtvis ännu svårare att våga berätta om hur de har det, eftersom de kan uppleva att en inte ska tala om sådana saker. Särskilt inte när en är barn, eftersom en då förväntas vara bekymmerslös och livshungrig. Även barn som har en trygg uppväxt kommer i kontakt med världens stundtals obegripliga ondska genom nyheter och annan information de tar del av och situationer de hamnar i. Studier visar också att många barn i dagens internetbaserade informationssamhälle har större tillgång än någonsin till skrämmande och otäcka berättelser – såväl verkliga som fiktiva.

Förslag på övningar 10-13 år:

- Prata i klassen om vilka filmer och tv-program ni har sett eller böcker ni har läst som gjorde er rädda eller ledsna. Hur gjorde ni då för att inte vara rädda längre eller för att bli tröstade? Vilka saker på film och tv tycker ni är allra läskigast?

- Fundera tyst över vilka saker du upplever att du inte bör/förväntas prata om. Fundera också på vilka saker du själv tycker är svåra att prata om eller berätta för någon. Är det samma saker? Skriv en ”hemlig sida” om något som du själv inte riktigt vågar prata med någon om. Inte ens läraren får läsa det du skriver!

- Fundera över vilka saker du upplever att vuxna inte vill prata om eller vilka frågor vuxna helst inte svarar på. Det kan vara svåra saker eller pinsamma saker. Har det hänt att du frågat något men inte fått svar, eller fått svaret att en ”inte ska prata om sånt”? Hur gör du då? Har du några knep för att ta reda på sådant som du vill veta mer om men som ingen vuxen i din närhet verkar vilja prata om? Skriv ned tre saker som du vet eller tror att vuxna helst undviker att prata med barn om, och jämför de sakerna med vad dina klasskompisars tre saker.

- Prata i helklass om känslor som ilska, sorg, besvikelse, kärlek och glädje. Hur känns de känslorna i kroppen och hur ser en ut när en känner dem? Visa för varandra! Tror ni att vuxna upplever de här känslorna annorlunda än barn? Varför/varför inte?

- Prata i helklass om vilka känslor ni upplever att ni får visa varandra och andra. Hur arg får en bli? Får en gråta så att andra ser? Är det skillnad mellan pojkar och flickor, och mellan barn och vuxna, när det gäller vilka känslor som ”får” uttryckas? Varför?

Förslag på övningar 13-16 år:

- Vad är ett tabu? Diskutera vilka tabun som finns i samhället. Vilka saker ”får” vi prata om? Vilka svårigheter och komplex upplever ni att omvärlden förväntar sig att en håller tyst om? Vad är ett socialt stigma och hur kan det ta sig uttryck?

- Varför är vi så rädda för att prata med varandra om svåra och sorgliga saker? Hur påverkar sociala medier som Facebook och Instagram, där alla lägger ut sina framgångar, vår uppfattning om hur andra har det? Finns det en press från omvärlden på hur en borde ha det och vilket liv som anses ”lyckat”? Hur hanterar ni i så fall den pressen, och vad gör ni för att motverka den – för er själva och för andra? Varför fokuserar vi så mycket på framgång och prestation, och talar betydligt tystare om bakslag och svagheter? De drabbar ju oss alla – vad har vi att vinna respektive förlora på att prata mer öppet och engagerat med varandra om våra svårigheter?

- Kan en fiktiv berättelse som *Flickan, mamman och demonerna* hjälpa till att utmana tabun och lära oss något om att vara mindre rädda för att tala om det svåra, eller våga engagera oss mer i en medmänniskas svårigheter? Spelar det någon roll om och hur olika tabun omskrivs i medier?

- Leta och läs på nätet om debatten kring filmen och dess åldersgräns. Suzanne Osten har arbetat med referensgrupper och provpublik av barn som är yngre än filmens nuvarande åldersgräns. Ändå har filmen ansetts vara för otäck och svårbegriplig för barn under 15 år. Hur tror ni själva att ni skulle ha reagerat på en sådan här film när ni var i 10-12-årsåldern? Vilka saker var ni rädda för då? Finns det filmer som ni tycker verkar för otäcka/sorgliga/svåra att se även nu när ni blivit lite äldre?

Tips på fördjupning

Böcker för 10-13 år:

Flickan, mamman och soporna, Suzanne Osten, 1998, Brombergs förlag
Den tatuerade mamman, Jacqueline Wilson, 2005, Alfabet
Annas oroliga mamma, Jessica Hjert, 2014, Nestor förlag
När mammas tankar ändrade färg, Sara Galli & Mats Molid, 2015, Idus förlag
Med mej är allt okej (3:e boken i sviten om Polleke), Guus Kuijer, 2005, Opal

Böcker för 13-16 år:

Här ligger jag och blöder, Jenny Jägerfeldt, 2010, Gilla Böcker
Bryta om, Åsa Anderberg Stollo, 2008, Alfabet
April i anhörigsverige, Susanna Alakoski, 2015, Albert Bonniers förlag

Filmer:

Sandor slash Ida (11-13 år), 2005, i regi av Henrik Georgson efter Sara Kadefors bok om att bli vuxen och ha en mamma som är sjuk i depression
Min lilla syster (11-16 år), 2015, i regi av Sanna Lenken om att ha ett syskon som mår dåligt och hur det påverkar familjen
Mig äger ingen (15-16 år), 2013, i regi av Kjell-Åke Andersson fritt efter Åsa Linderborgs bok, om att växa upp med en alkoholiserad pappa
Svinalängorna (15-16 år), 2010, i regi av Pernilla August efter Susanna Alakoskis bok, om en kaotisk barndom med våld och missbruk, och hur en påverkas av detta senare i livet.

Länkar:

www.maskrosbarn.org
www.bris.se
www.barnperspektivet.se – ”BRIS för vuxna”

<http://www.laramasnyheter.se/specialpedagogik/2011/05/20/inte-blunda-eller-vaja-svara-samtal> – om att samtala med barn och unga om svåra ämnen

<https://modernpsykologi.se/2016/05/26/pa-lek-och-pa-allvar/> – Suzanne Osten intervjuas om sin barnsyn och sitt konstnärskap

<http://www.aftonbladet.se/kvinna/9802/28/osten.html> – Suzanne Osten i intervju om sin uppväxt

<https://www.youtube.com/watch?v=wNusuRgBWK0> – Författaren Ulla-Maria Andersson berättar om hur en uppväxt med en psykiskt sjuk förälder och övergrepp ledde till egen sjukdom och missbruk, och om hur hon till slut fick hjälp att skapa ett bra liv

<https://www.youtube.com/watch?v=D3kf-gt1KuU> – Författaren Susanna Alakoski berättar om sin trasiga barndom och hur den har påverkat henne

<https://www.youtube.com/watch?v=qKd9TsknNnc> – Berättelse om att växa upp med en schizofren pappa

Produktionsuppgifter

Sverige 2016

Regi: Suzanne Osten

Producent: Agneta Bergensträhle

Manus: Suzanne Osten & Erik Uddenberg

Tekniska uppgifter

Längd: 90 minuter

Censur: Från 11 år

Svensk premiär: 2016-04-15

I rollerna:

Ti – Esther Quigley

Siri – Maria Sundbom

Tamara – Maja Embrink

Lärarinnan – Ulrika Nilsson

Redaktion

Text: Maria Katerine Larsson

Redaktör: Anna Håkansson

Svenska Filminstitutet, juni 2016

Kontakt

filmiskolan@filminstitutet.se

filminstitutet.se/filmpedagogik

Observera

Filminstitutet kan inte garantera att filmen finns i distribution sedan den har slutat visas på ordinarie biografrepertoar. Via länken filminstitutet.se/sv/fa-kunskap-om-film/film-i-skolan/om-att-boka-skolbio/ kan ni lära er mer om hur en hittar och bokar film för visningar i lärande sammanhang.